

Posudek oponenta na diplomovou práci

Název práce: **Nároky pozice krizových interventů pracujících s oběťmi trestných činů**

Autorka: **Bc. Cristina Rizzi**

Oponent: PhDr. Zuzana Fajtlová, DiS.

Předložená diplomová práce si klade za cíl zmapovat problematiku nároků kladených na krizové interventy pracujících s oběťmi trestných činů. Toto pole krizové působnosti je relativně úzké, neboť jde o poměrně specifickou klientelu, na druhou stranu se tématu pomoci sekundárně zasaženým a obětem TČ věnuje nemalá odborná pozornost. Důkazem může být například snaha edukovat v těchto kompetencích nejen interventy, ale i „řadové“ členy všech složek integrovaného záchranného systému alespoň v principu nonmaleficence.

V **teoretické části** práce se autorka věnuje základnímu popisu krizové intervence, první psychické pomoci a nástinu rozdílů mezi těmito dvěma metodami a postupy. Zmiňuje také formy a možnosti těchto metod, v obecné rovině také některá pracoviště. Vychází z dostupných odborných zdrojů, které jak sama zmiňuje, nejsou tak rozsáhlé. Co do kvantity, splňuje nároky diplomové práce.

Empirická část vychází ze zkoumaného vzorku policejních interventů (n=29). Výběr a použití diagnostických metod bylo využito s odbornou rozvahou vzhledem ke sledovaným cílům, hypotézám a výzkumným otázkám. Navíc pozitivně kvitují doposud z anglického jazyka nepřeloženou Škálu sekundárního traumatického stresu (STSS), kterou autorka nechala pro potřeby této práce přeložit. Statistické zpracování výsledků hodnotím jako precizní. V anotaci práce je mj. uvedeno, že kvantitativní šetření bude rozšířeno o kvalitativní rozhovor. Sice můžeme přihlédnout k nepříznivé epidemiologické situaci, která má obhájit také např. malý výzkumný vzorek, ale pokud autorka zamýšlela jeden kvalitativní rozhovor, jak z anotace vyplývá, není za těchto omezujících opatření nutné realizovat ho jen osobně, ale využít jiný komunikační kanál, což je jen podnět do budoucna, bude-li se věnovat dalšímu studiu a sběru dat.

Předložená diplomová práce jako celek úplně neodpovídá nárokům na ni kladené. Formální stránka práce obsahovala nedostatky, které nelze přehlédnout, ať už jde o opakované pravopisné chyby (interpunkce, shoda přísudku s podmětem, aj.), stylistika, odstavce, členění textu atd. Byť by se mohlo namítat, že jde v kontextu celé práce o marginálie, vytknuté chyby narušují tok a čtivost textu. S tímto také souvisí časté opakování již zmíněného – de facto se opakují stejná teoretická východiska v úvodu, diskuzi i závěru práce, což bychom mohli přejít v případě, že obsah diskuze a závěru bude dále postihovat to, k čemu je určen.

Není nutné ve stěžejních kapitolách opakovat základní teoretická východiska a obecná konstatování.

Autorka si zvolila aplikované praktické téma, nicméně teoretická část toto vymezení opomíjí a zůstává ke své škodě spíše jen na povrchu. Diplomová práce by měla poukázat na schopnost studenta jít odborně více do hloubky a podchytit širší psychologický kontext a nezůstávat jen u obecného teoretického popisu, resp. vztáhnout tato východiska na zadané aplikované téma, což zde postrádám. Jak sama autorka uvádí, práce s oběťmi trestných činů je specifická, ale těchto specifik se dotýká jen velmi okrajově a téma více nerozpracovává a opakuje obecné informace typu „Práce intervenanta je náročná“ (parafr.).

V úvodu autorka zmiňuje (obecně) rozličná vzdělání a výcviky na poli KI jakožto nárok na intervenanta, ale škoda, že neuvádí více o celkovém backgroundu policejních interventů, když už téma náročnosti a organizace jejich práce otevírá (např. minimální vzdělání, výcvik v KI/TKI, nutnost být v „dosahu“ až po skončení pracovní doby policejních psychologů apod.), neboť je rozdílný od interventů pracujících v krizových centrech či ostatních složkách IZS.

Shrnu-li hodnocení práce, tak pozitivně hodnotím výběr pro praxi náročného tématu, relevantních psychologických úvah nutných pro empirické zkoumání, volbu diagnostických metod a práci na překladu výše zmiňované škály. Jako nedostačující vnímám formální a stylistickou úpravu práce, teoretické setrvání spíše jen na povrchu jinak živého a progresivního tématu, absence vlastních psychologických úvah a interpretací statistických výsledků a v neposlední řadě redundance.

Možné otázky k obhajobě:

1) Autorka uvádí statistický přehled poskytnutých intervencí psychology a interventy z řad Policie ČR, ze kterého vyplývá, že nejčastěji vyjíždějí k pozůstalým po suicidii blízkého. Napadá autorku vysvětlení, proč je indikace „suicidium blízkého“ nejčastější pro výjezd intervenanta?

2) Autorka zmiňuje jako jednu z metod práce se zasaženými klienty (oběťmi TČ) tzv. katastrofický scénář. Je toho názoru, že je tato metoda KI po traumatizující události (např. tragické či náhlé úmrtí blízkého, účast při vážné dopravní nehodě apod.) vhodná a v terénní praxi využitelná?

Předloženou diplomovou práci hodnotím na základě zmíněných pozitiv a nedostatků **dobře a doporučuji** k ústní obhajobě.